

שפיותי בנתה קן לשיגעונה

*

לִפְחוֹת לֹא זִינַת אוֹתִי,
לֹא הָיִית חוֹלֵה־מִין אוֹ סוּטָה.
רַק מִצֵּב הַהוֹרוֹת שְׁלָךְ
הָיָה סִטְיָה מְגֹדֵר הַנּוֹרְמָה
שֶׁל הַתְּקוּפָה הָעֶכְשָׁוִית.

אֲזַ כְּשֶׁהִרְבַּצְתָּ לְאַחוֹתִי בְּאֵלָה שֶׁל קִלְגַס
עַל בְּהוֹנוֹת אֶצְבְּעוֹתֶיהָ
כִּי הִרְעִשְׁנוּ – וְזֶה פָּגַע בְּאַנִּינוֹת עוֹר הַתֶּף שְׁלָךְ,
נִסִּינוּ לְשַׁכַּח.

נִסִּינוּ לְמַתֵּחַ חֶבֶל הַסִּבִּלָנוֹת
עַד חֶבֶל הַטְּבוֹר שֶׁל אִמָּא הַדְּכָאוֹנִית
שֶׁהָיוּ לָהּ עֵינַיִם שֶׁל נֶץ הָרוֹס־דְּרוֹס,
שֶׁלֹא הִצְלִיחַ לְהִיּוֹת יוֹנָה,
רַק פָּרַפַּר דְּכָאוֹנִית מִדֵּי יוֹם
עַל הַחַיִּים
שְׁלִי
וְעַל הַמּוֹת.

הַדְמָמָה נועֶלֶת כָּל אֶפְשָׁרוֹת דְּבוּר
 דְּבוּר נִתְקַל בְּקִיר
 יֵשׁ בַּחֲכָמָה
 שְׁתִּיקָה רַבַּת־קוֹלוֹת
 הַקּוֹלוֹת בּוֹכִים מוֹל הַקִּירוֹת הַשְּׁקוּפִים
 יֵשׁ נִימוּסִים עֲמוּסֵי הַסִּתְּגָלוֹת
 לְנֶכַח הַקְּפִיָּאָה שֶׁל קִירוֹת שְׁקוּפִים
 אֲלֵיהֶם מְסִתְּנִים קוֹלוֹת דְּמָמָה מְדַמָּמִים שְׁקֻט
 מְדַמָּמִים שְׁרֻטַּת בֶּלֶב
 כִּמָּה כּוֹאֵב
 מוֹקֵד הָרָגָעִים הַנִּשְׁרָפִים לְעוֹלָה

אֲנִי עֹכְשׁוֹ גּוֹלָה כָּל־יְכוּלָה לְהַעֲלִם מְזֻהוּתִי
 שְׁפִיּוּתִי יַעֲדָה לְמַצּוֹלוֹת תְּבוּנָתָהּ
 שְׁפִיּוּתִי בְּנָתָהּ קָן לְשִׁגְעוֹנָהּ
 בֵּין הָעֲצִים הַנִּכְרִיִּים
 לֵיד סְנָאִים סוֹלִיטָרִים
 הַבְּדִידוֹת מְקַפְצָת עִם מְעוֹף הַצִּפִּירִים
 לְהִצָּפִין דְּמַעוֹת אֱלֻמוֹת.